

[Kaj Hansen]

kom i 1975 – hvor 6 partier var enige om, at nu skulle der gøres noget alvorligt ved spørgsmålet om parcelhusejerne, nu skulle man afvikle rentefradrag, man skulle afvikle lejeværdi, og man skulle begrænse interessen i at stifte gæld i egen ejendom. Det er faktisk et bedrøveligt kapitel. De 7 boliglove, vi har behandlet, og det lejeværdiforslag, vi nu behandler, viser, hvilken asocial boligpolitik der i virkeligheden er tale om.

Vi kan ikke stemme for dette lovforslag, og det er også, fordi vi ser det i sammenhæng med den boliglovgivning, jeg har nævnt. Så vidt jeg kan huske, vil vi stemme imod samtlige ændringsforslag. Nej, der er dog ét, hvor vi vil undlade at stemme. Det er stillet af de konservative, og det drejer sig om den situation, der foreligger, hvis man har overskud af egen ejendom, fordi man ikke har ret mange renter af gæld at trække fra. Her erkender vi, at der er et problem, der burde løses; men det bør altså løses i sammenhæng med de andre problemer omkring rentefradraget for parcelhuse. Vi erkender altså, at man her har taget et vigtigt problem op, og derfor vil vi ikke stemme imod dette ændringsforslag. Vi vil undlade at stemme.

De andre ændringsforslag indstiller vi til forkastelse, og det indstiller vi også lovforslaget til ved tredje behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Så vidt jeg kan skønne, var det, den sidste ordfører, ordføreren for det kommunistiske parti, sagde, at kommunisterne ville undlade at stemme vedrørende det konservative ændringsforslag. Det var et forsøg på at støtte det, og at støtte dette konservative forslag vil sige, at man ønsker at udtrykke, at fradrag for gæld i egen bolig for fremtiden skal kunne tillades, når bare det ikke overstiger lejeværdien. Det må være resultatet af det.

Jeg skal herefter sige nogle ord om ændringsforslagene og om lovforslaget, som det ser ud med de af ministeren stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiet var glad for, at de radikale gav tilslutning til det. Ja, det må man da også meget gerne være. Grunden til, at vi slutter os til, er, at man har taget vores tanker op om at sætte en begrænsning for, hvor meget lejeværdien kan stige på et enkelt år

for den enkelte borger. Jeg havde foreslået 3.000 kr. ligesom sidste år, og ministeren gav, inden man gik fra hinanden i den store klump af boligforligspartier, et tilbud på 4.000 kr., så vi endte i 3.500 kr., hvad der er det sædvanlige, når man ikke er enige. Jeg havde foreslået, at vi såmænd godt kunne indskrænke os til specielt at gøre det for pensionister, men det ønskede man ikke, og derfor endte vi altså i 3.500 kr.

Grunden til, at vi overhovedet i sin tid tog dette forslag op, var problemerne vedrørende det, vi har kaldt de blandede ejendomme, hvor det, som hr. Glistrup så lyrisk beskrev det, er de små erhvervsdrivende, der har værksted eller butik i samme hus, som de bor i, eller rettere sagt på samme parcel, som de bor på. Det mente hr. Glistrup med den – undskyld, jeg siger det! – stigende selvovervurdering hos hr. Glistrup, som øjensynlig også er blevet bemærket i gruppen, var hans fortjeneste. Dette med, at man godt kan bruge lejeværdireglerne, selv om der drives erhverv fra samme parcel, er jo noget, der blev gennemført for en del erhvervsjendomme midt i 1960'erne på et tidspunkt, hvor hr. Glistrup endnu havde den opfattelse, at lejeværdien burde være 10 pct., ikke af vurderingssummerne, men af salgssummerne, reguleret hvert år med et tillæg, der udgjorde gennemsnittet af stigningen for fast ejendom. 10 pct. af salgssummen skulle være lejeværdi på det tidspunkt efter hr. Glistrups mening. Så sker der en forsinkelse, dengang fremskridtspartiet kommer ind her og forstyrrer så mange ting, og først nu er man gået videre med at indføre denne regel, som dengang blev gennemført for landbruget, med en forsinkelse på godt 10 år for byerhvervene.

Grunden til, at det kommer netop nu – det må jeg vist have lov til at minde om – var en aftale mellem de radikale og den socialdemokratiske skatte- og afgiftsminister hr. Kampmann, som blev truffet ved sidste års boligforlig mellem de radikale og socialdemokraterne. Jeg sagde allerede ved første behandling, at jeg var glad for, at den nuværende skatte- og afgiftsminister havde taget det op, og det er jeg, fordi det er urimeligt, at netop byerhvervene ikke skulle have den ordning.

Det glæder mig naturligvis at høre, hr. Hagen Hagensen siger, at alle de ændringer, der er foreslået af regeringspartierne, er forbedringer, for det er jo de ændringer, der har